

DIÀLEG INTERIOR

06:45 No pot ser, maleït despertador. Necessite deu minuts més de somni. Per què em vaig quedar ahir veient aqueixa sèrie? Vinga xaval, que el mes que ve fas quaranta anys, i que els teus alumnes arriben tard tira que va...però tu no pots fer-ho. Anem allà, que no hi ha res que no s'arregle amb una dutxa ràpida i un café.

07:40 Quines poques ganes! En deu minuts arriba ací la infanteria. I mai més ben dit, perquè entren d'una manera...Amb les ganes que tenen d'anar-se'n i entren a classe com si se'ls anara la vida en això.

07:50 Ja son ací, al menys els quatre més tranquils, perquè la resta encara no ha arribat. Ací venen. Mare meua quines maneres! Què t'apostes que tiren alguna cosa? I allà va el sabó de mans, si és que ja ens coneixem i m'he fet endeví.

08:05 Per fi han entrat els últims. I jo ara còm pose ordre ací. Passaré llista perquè es vagen calmant. Julia, Luna, Juanjo,

Marta, Luís com sempre no ha vingut, Antonio, Martí, Berta i Javi. Quina sorpresa només ha faltat un! Vinga que hem començat bé. El dia promet.

- Classe, anem a vore els exàmens del divendres.-

Per a què he dit res? Ja han començat a cridar. Hui que els repartisca Martín que últimament s'està comportant bè. Ara vindran els de sempre a protestar, els que suspenen. Segur que endevine el que diran: que és un accent, que no he sumat bé, que el posa en el llibre... El que jo deia un accent.

- Que sí, que és així, mira ho busque en el mòbil.-
- Que sí que dona, que et dona 3.35, no et dona un 5.-

I després es pregunta per què no ha aprovat aquest examen de matemàtiques.

08:58 Ara tutoria. He de canviar a alguns de lloc. Encara sort que és 4t D i no és un curs molt problemàtic, no em vull imaginar com serán les tutories de 3 B. Què faig? Es ve que Pablo està colat per Lucia, però és que no els puc deixar junts, parlen massa. Els separaré, però no els posaré molt

lluny. I què faig amb Daniel? Ja no sé on posar-lo, el pose on el pose no para de parlar. Crec que si s'assentara al costat d'Alba estarà més callat, igual se li pega alguna cosa bona, perquè la xavala és molt bona en matemàtiques.

Ja estem, es creuen que no es veig quan agafen el mòbil.

- Isa, dona'm el mòbil.-

- Quin mòbil? si és una calculadora, profe.-

Sí, ja, una calculadora. En fi, com només ha mirat l'hora li ho perdonaré. Perquè després diguen que soc dolent... Mira que estan enganxats a les pantalles, no poden viure sense elles. Encara sort que en la meua època no hi havia Instagram o jo no haguera arribat a la universitat, perquè la veritat és que és superfàcil perdre la noció del temps quan estàs en les xarxes socials.

09:47 Encara sort que em toca una hora de guardia. Crec que men'aniré a la sala de professors a prendre'm un café i a esperar que siga tranquil.la...No hi ha hagut sort, què fa aquest en els corredors corrent com un boig?

11:02 I ara a replegar a 1J

- Anem a classe. A qué ve tant de rebombori?-

Ja val xiques, deixeu de discutir, que m'heu posat el cap com un bombo i aquesta classe és de dues hores. És igual qui li agrada a qui, em teniu fart. Bé, recorda que són adolescents i el seu cervell no ha acabat de madurar, cal tindre paciència amb ells. Ho deixarem passar.

- Ja podem començar la classe. Els exercicis per a corregir.

I ara, què fa aquest? Una altra de les seues brometes. Cal reconèixer que és graciós el xic, encara que a vegades es passa. No voldria posar-li hui una amonestació. Veurem quants porten els deures fets, em conforme amb un 50%.

- Quants heu fet tots els problemes?

No m'ho puc creure! Més d'un 60%, molt bé classe, heu guanyat al professor.

13:14 Els últims. Al menys són de 4t i pugen sols. El problema és que tenim examen. Algun intentarà copiar-se,

de segur. A veure, a veure què fa Julian. Ho sabia, s'està copiant. Però fill, per a quatre fórmules que t'has de saber, té delictes que te les apuntes. Si no saps fer el problema, les fórmules no et servirán de molt. Si no es repeteix, jo no t'he vist.

14:15 Una altra jornada que acaba. Ixen com a bojos, tots amb el mòbil a la mà, encara sort que van rient-se i parlant entre ells. Queda una mica d'esperança. No ha de ser fàcil ser adolescent hui dia. En el fons crec que puc entendre'ls.